

รูปแบบการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ในเมืองเก่าสตูล ประเทศไทย¹

สมพล พุ่งหว่า²

Received 25 January 2022

Revised 6 March 2022

Accepted 20 March 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเมืองเก่าสตูลของนักท่องเที่ยว 2) ศึกษาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูล และปัญหาพร้อมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูล ตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการท่องเที่ยวในเมืองเก่าสตูล และ 3) สร้างรูปแบบการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูล ใช้การวิจัยแบบผสมผสานวิธีด้วยการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองเก่าสตูล 400 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีจัดระบบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Chi-square, Independent Samples t-test และ One way ANOVA และการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาแล้วทำการสังเคราะห์ผลการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อสร้างเป็นรูปแบบการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูล

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูล ประกอบด้วยการพัฒนาใน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการไหลทางกายภาพ 2) ด้านการไหลของสารสนเทศ 3) ด้านการไหลของเงิน และ 4) ด้านการดำเนินงานเพื่อสร้างภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว โดยในการนำรูปแบบการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูลที่ได้สร้างขึ้นไปใช้งาน จะต้องมีการมีหน่วยงานเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นทางจังหวัดควรจะต้องจัดตั้งคณะกรรมการทำงานที่ชัดเจน และมีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

คำสำคัญ : เมืองเก่าสตูล การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การไหลทางกายภาพ การไหลของสารสนเทศ การไหลของการเงิน

¹ ได้รับทุนอุดหนุนโครงการวิจัย คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เลขที่ 282 แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

อีเมล: sptwa@hotmail.com

THE DEVELOPING MODEL FOR SUSTAINABLE TOURISM LOGISTICS MANAGEMENT IN SATUN OLD CITY, THAILAND¹

Sompon Thungwha²

Abstract

This research aimed to : 1) study the tourist behavior in the Satun Old City 2) to study of sustainable tourism logistics management in the Satun Old City, problems and recommendations for the development of sustainable tourism logistics management in the Satun Old City according to the opinions of tourists and stakeholders from tourism in the Satun Old City, and 3) to create the developing model for sustainable tourism logistics management in Satun Old City. The mixed-methods research technique was employed with two research phases. The first phase was quantitative research with 400 Thai tourists who visited the Satun Old City as members of the sample population using the technique of systematic random sampling. Data were collected using a questionnaire. The statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, Chi-square standard deviation, Independent Samples t-test and One way ANOVA. The second phase was qualitative research with 13 key informants using the technique of purposive sampling. The research instrument was an interview form. Data were content analysis and synthesized the quantitative and qualitative research results to create a model for sustainable tourism logistics management in Satun Old City.

The results showed that: The developing model for sustainable tourism logistics management in Satun Old City It consists of development in four areas: 1) physical flow, 2) information flow, 3) financial flow, and 4) operations to create an image of a tourist attraction. Implementing this model must has many agencies involved. Therefore, Satun Province should establish committee and assigned duties and responsibilities to various relevant departments.

Keywords: Satun Old City, Sustainable Tourism Logistics Management, Physical Flow, Information Flow, Financial Flow

¹ This research project is rese supported by Faculty of Business Administration, Ramkhamheang University

² Faculty of Business Administration, Ramkhamheang University, 282 Hua Mak, Bang Kapi, Bangkok 10240 Thailand
Email: sptwa@hotmail.com

บทนำ

“เมืองเก่า” เป็นบริเวณพื้นที่ของเมืองที่มีคุณลักษณะเฉพาะตัวเป็นตำนานที่สืบทอดกันมาแต่ในอดีต ซึ่งบางแห่งจะมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของวัฒนธรรมท้องถิ่น หรืออาจเป็นลักษณะจำเพาะในยุคสมัยหนึ่งของประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ยังมีคุณค่าทางศิลปะ โบราณคดี หรือประวัติศาสตร์ สืบทอดในลักษณะของมรดกทางวัฒนธรรม รัฐบาลมีนโยบายการดำเนินงานเป็นพิเศษเฉพาะพื้นที่ ภายใต้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า พ.ศ. 2546 มอบหมายให้คณะกรรมการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ และเมืองเก่า ทำหน้าที่วางนโยบาย กำหนดพื้นที่ จัดทำแผนแม่บท แนวทาง แผนปฏิบัติการ และมาตรการ ต่าง ๆ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เพื่อให้บริเวณเมืองเก่าได้รับการคุ้มครองดูแลให้การพัฒนาพื้นที่สอดคล้องกับประโยชน์ใช้สอยในปัจจุบันควบคู่ไปกับการอนุรักษ์และเพื่อให้เมืองเก่าสามารถดำรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสืบทอดเป็นมรดกของประเทศอย่างต่อเนื่องยาวนาน

คณะกรรมการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ และเมืองเก่า (2559) มีประกาศ เมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2559 ประกาศเขตพื้นที่เมืองเก่าสตูล เนื้อที่รวม 0.85 ตารางกิโลเมตร ตามมติคณะรัฐมนตรีในการประชุม เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2559 รวมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่าสตูล ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดสตูลเป็นประธาน และผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสตูลเป็นเลขานุการ

ในการปฏิบัติการเพื่อนำไปสู่การสร้างแนวทางในการพัฒนาควบคู่ไปกับการอนุรักษ์เมืองเก่าสตูลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคม และชุมชนเมืองเก่าสตูล ควรที่จะต้องทำการศึกษาและสร้างรูปแบบการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของเมืองเก่าสตูล ได้แก่ ด้านการไหลทางกายภาพ ด้านการไหลของสารสนเทศ และด้านการไหลของการเงิน เพื่อให้เกิดรูปแบบในการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงเมืองเก่าสตูลให้สอดคล้องรองรับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) แผนปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2564) นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560-2564 รวมถึงยุทธศาสตร์การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมแห่งชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) และแผนพัฒนาจังหวัดสตูล 4 ปี (พ.ศ. 2561-2564)

การวิจัยในครั้งนี้จะเกิดประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูล ทั้งภาครัฐและเอกชน ในการนำผลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูล เพื่อให้การท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูลมีความยั่งยืน

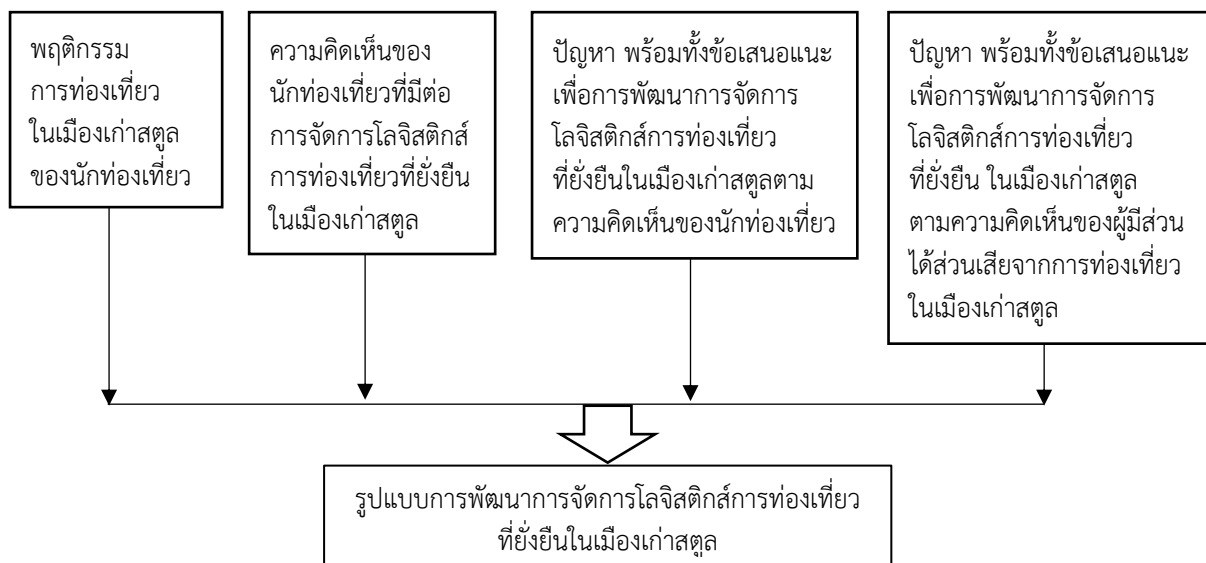
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในเมืองเก่าสตูลของนักท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูล และปัญหาพร้อมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูล ตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการท่องเที่ยวในเมืองเก่าสตูล
3. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูล

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวแต่ละปัจจัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูล
2. นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแต่ละปัจจัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูลต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูลต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยทำการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการโลจิสติกส์ และการท่องเที่ยว ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการโลจิสติกส์

ในทางธุรกิจการจัดการโลจิสติกส์มีการดำเนินงานเป็นกระบวนการเริ่มต้นจากการวางแผน การปฏิบัติตามแผน และการควบคุมโดยมีเป้าหมายในการสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลในทุกขั้นตอนของการผลิตจนถึงการส่งมอบ โดย รุธีร์ พนมยงค์ (2547) แบ่งการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์ออกเป็น 5 กลุ่ม คือ การบริหารจัดการการผลิต การตลาดและการบริการลูกค้า การจัดหาวัตถุดิบและอุปกรณ์ต่าง ๆ การกระจายสินค้า และการจัดการสินค้าคงคลัง จึงกล่าวได้ว่า โดยการจัดการโลจิสติกส์ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการซัพพลายเชน เป็นเครื่องมือช่วยในกระบวนการวางแผนทั้งในส่วนของการผลิตและบริการที่มีความเกี่ยวข้องกับช่องทางการจัดจำหน่ายตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมวัตถุดิบไปจนถึงส่งมอบสินค้าหรือบริการแก่ผู้บริโภค เพื่อวัตถุประสงค์ในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า

การจัดการโลจิสติกส์ในมุมมองด้านการท่องเที่ยว มีส่วนคล้ายคลึงกับการดำเนินธุรกิจด้านการขนส่ง แต่มีความครอบคลุมที่กว้างขวางกว่า โดยมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ การขนส่งนักท่องเที่ยวและวัตถุดิบของ (Physical flow) การให้และรับข้อมูลข่าวสาร (Information flow) และการรับจ่ายเงิน (Financial flow)

(คมสัน สุริยะ, 2552) โลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวไม่ได้มีเฉพาะการเคลื่อนย้ายตัวสินค้าเท่านั้น แต่มีการเคลื่อนย้ายลูกค้า (ผู้บริโภค หรือ นักท่องเที่ยว) ด้วย ดังนั้นจึงมีประเด็นปัญหาในทุกขั้นตอนที่เกิดในการผลิต การค้าปลีก และการบริการซึ่งเป็นในฝั่งของผู้ให้บริการ รวมถึงฝั่งของการเคลื่อนย้ายลูกค้า ซึ่งกว้างกว่า การขนส่งผู้โดยสาร (ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์, 2552)

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

คุณลักษณะของการเดินทางที่ถือว่าเป็นการท่องเที่ยวสามารถพิจารณาจาก 2 ประเด็น คือ จุดประสงค์ของการเดินทางเพื่อพักผ่อน และระยะทางมากกว่า 40 กิโลเมตรจากบ้านที่พักอาศัย องค์การการท่องเที่ยวโลกกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม และรูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ โดยในปัจจุบันมีรูปแบบการท่องเที่ยวแนวคิดใหม่ เช่น Green tourism สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการอนุรักษ์ธรรมชาติ War tourism สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสกับอดีตในสมัยสงคราม Volunteer tourism สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเป็นอาสาสมัครทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ (วาริษฐ์ มัชฌิมบุรุษ, 2552)

Dickman (1996) อธิบายถึงส่วนประกอบที่ทำให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์และสถานที่ท่องเที่ยวไว้ 5 ประการ หรือ 5A ได้แก่ 1) ความมีเสน่ห์ (Attraction) 2) เข้าถึงได้สะดวก (Accessibility) 3) สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (Amenity) 4) ที่พัก (Accommodation) และ 5) กิจกรรมต่าง ๆ (Activity) และ อุซาวดี พูลพิพัฒน์ผล (2545) อธิบายการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนว่า ควรมีลักษณะ 3 ประการ ได้แก่ 1) ความต่อเนื่องของทรัพยากรหลัก ได้แก่ การมีธรรมชาติและวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดประสบการณ์และความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว 2) คุณภาพด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงประสบการณ์จากกิจกรรมนันทนาการ และคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน และ 3) ความสมดุลระหว่างวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมการท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่น และความสามารถของทรัพยากรในท้องถิ่น

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปริมาณควบคู่กับการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ศึกษาเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวเมืองเก่าสตุล ซึ่งไม่สามารถระบุขนาดของประชากรได้แน่นอน จึงใช้สูตรของ W. G. Cochran ระบุขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2545) จำนวน 400 คน การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีจัดระบบ โดยสำรวจในวันเสาร์ จำนวน 4 วัน และในวันอาทิตย์ จำนวน 4 วัน รวม 8 วัน วันละ 50 คน เริ่มเวลา 09.00 น. ห่างกันทุก 5 นาที สุ่ม 1 คน จนครบ

การวิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีคำถามทั้งปลายปิดและปลายเปิด ข้อคำถามมี 4 ส่วน ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวในเมืองเก่าสตุล เป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตุล 3 ด้าน คือ ด้านการไหลทางกายภาพด้านการไหลของสารสนเทศ และด้านการไหลของการเงิน โดยลักษณะการวัดแบ่งตามระดับความคิดเห็นแบบลิเคิร์ตสเกล 5 ระดับ และส่วนที่ 4 ปัญหา พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตุล เป็นคำถามแบบปลายเปิด

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ 1) พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับประเด็นย่อยและประเด็นหลักที่ต้องการวัด (IOC) โดยความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ใช้เกณฑ์ของ Rovinelli and Hambleton (1977) คือ คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50-1.00 มีความ

สอดคล้อง 2) พิจารณาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาค (cronbach's alpha coefficient) จากแบบสอบถามที่ทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง 30 ชุด ยอมรับที่ค่า α มากกว่า หรือเท่ากับ 0.50 (Hinkle, William, and Stephen, 1998)

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตัวแปร/องค์ประกอบ	ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา	ความเชื่อมั่น
การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว	(0.80-1.00)	(0.81-0.88)
1. ด้านการไหลทางกายภาพ	0.80-1.00	.88
2. ด้านการไหลของสารสนเทศ	0.80-1.00	.85
3. ด้านการไหลของการเงิน	0.80-1.00	.81

จากตารางที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือพบว่า ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าแบบสอบถามมีคุณภาพสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

การนำแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ใช้พนักงานภาคสนามเก็บรวบรวมข้อมูลตามแผนการสุ่มจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองเก่าสตูล โดยเก็บในวันเสาร์ 4 วัน วันอาทิตย์ 4 วัน รวม 8 วัน วันละ 50 คน รวม 400 คน เริ่มจากเวลา 09.00 น. เว้น 5 นาทีต่อนักท่องเที่ยว 1 คน จนครบจำนวนในแต่ละวัน

วิธีวิเคราะห์ข้อมูลใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป นำเสนอผลด้วยสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้วย Chi-square เปรียบเทียบความคิดเห็นด้วย Independent Samples t-test และ One way ANOVA

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับเมืองเก่าสตูลแบบเจาะจง จำนวน 13 คน ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาสรุปเป็นหัวข้อตามแนวคิด และเชื่อมโยงเป็นบทสรุปนำไปวิเคราะห์ร่วมกับผลที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59) มีอายุระหว่าง 26-35 ปี (ร้อยละ 34.5) ภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้ (ร้อยละ 87) ภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ภาคใต้ (ร้อยละ 86.8) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 47.5) อาชีพนักเรียน/นักศึกษา (ร้อยละ 27) รายได้ต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท (ร้อยละ 38)

1.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในเมืองเก่าสตูลของนักท่องเที่ยวชาวไทย ดังนี้

1.2.1 พฤติกรรมทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวมากกว่า 5 ครั้ง (ร้อยละ 45.3) ครั้งล่าสุดไม่เกิน 6 เดือนที่ผ่านมา (ร้อยละ 46) รูปแบบการท่องเที่ยววางแผนการเดินทางเองทั้งหมด (ร้อยละ 88) เดินทางมากับครอบครัวและญาติ (ร้อยละ 44.5) พาหนะใช้รถยนต์ส่วนตัว (ร้อยละ 79.3) ท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ (ร้อยละ 70.8) เวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ 4-8 ชั่วโมง (ร้อยละ 28.8) สถานที่พักส่วนใหญ่รีสอร์ท (ร้อยละ 30.5) ข้อมูลการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ญาติหรือเพื่อนแนะนำ (ร้อยละ 66) ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยแต่ละครั้งส่วนใหญ่ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3,000 บาท (ร้อยละ 50.3)

1.2.2 สิ่งดึงดูดใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวเมืองเก่าสุโขทัยมากที่สุด คือ สิ่งดึงดูดใจทางธรรมชาติ (ร้อยละ 80.3) รองลงมา วิถีชุมชน (ร้อยละ 48.8) วัฒนธรรม (ร้อยละ 38.8) และศิลปะและสถาปัตยกรรม (ร้อยละ 36)

1.2.3 สถานที่ท่องเที่ยวในเมืองเก่าสุโขทัยที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจไปท่องเที่ยวเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับ 10 อันดับแรก ได้แก่ 1) โบราณสถาน เขาโต๊ะพญาวัง และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุโขทัย (อุทยานสุโขทัย) (ร้อยละ 63) 2) สถานที่สำคัญ เขาโต๊ะหยงกง (ร้อยละ 60.5) 3) โบราณสถาน ย่านตึกชิโนโปรตุกีสริมถนนบุรีวานิช (ร้อยละ 56.3) 4) ศาสนสถาน มัสยิดมาบัง (ร้อยละ 43.3) 5) อาคารที่มีคุณค่า ย่านตึกแถวแบบอาร์ตเดโค ริมนนสตูลธานี (ร้อยละ 37) 6) ศาสนสถาน วัดชนาธิปเฉลิม (วัดมาบัง) (ร้อยละ 37.8) 7) อาคารที่มีคุณค่า อาคารชิโนโปรตุกีส ริมนนสนมัตประดิษฐ์ (ร้อยละ 35.3) 8) ศาสนสถาน ศาลเจ้าโป่งไ้ง (ร้อยละ 34) 9) ศาสนสถาน ศาลเจ้าปึงเถ่ากง (ร้อยละ 31) และ 10) ศาสนสถาน วัดสุทธสาสนาราม (วัดป่าช้าไทย) (ร้อยละ 30)

1.2.4 ความตั้งใจของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเมืองเก่าสุโขทัย และการแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยวในเมืองเก่าสุโขทัย พบว่า มีความตั้งใจอยู่ในระดับมากที่สุด

1.3 ผลการวิเคราะห์การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสุโขทัย ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean : M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD) ดังนี้

ตารางที่ 2 ภาพรวมผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสุโขทัย

อันดับ	ตัวแปร/องค์ประกอบ	M	SD	แปลผล
1	ด้านการไหลทางกายภาพ	3.98	.84	มาก
2	ด้านการไหลของการเงิน	3.92	.86	มาก
3	ด้านการไหลของสารสนเทศ	3.77	.92	มาก
	เฉลี่ย	3.89	.87	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า การจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสุโขทัย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.89 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า ด้านการไหลทางกายภาพ มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมา ด้านการไหลของการเงิน และการไหลของสารสนเทศ ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการไหลทางกายภาพ

อันดับ	องค์ประกอบ/ตัวแปรสังเกต	M	SD	แปลผล
1	ภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามและเหมาะสม	4.22	.73	มากที่สุด
2	สถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัย	4.15	.75	มาก
3	แหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นเอกลักษณ์และโดดเด่น	4.13	.83	มาก
4	มีความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางสถาปัตยกรรม แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สตรีทอาร์ต เป็นต้น	4.12	.80	มาก
5	มีความปลอดภัยในการเดินทางมาท่องเที่ยวเมืองเก่าสุโขทัย	4.10	.80	มาก
6	มีสถานที่พักผ่อนเพื่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	4.08	.81	มาก
7	มีความง่ายในการเข้าถึงแหล่งอาหารและเครื่องดื่ม	4.08	.84	มาก

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการไหลทางกายภาพ (ต่อ)

อันดับ	องค์ประกอบ/ตัวแปรสังเกต	M	SD	แปลผล
8	ร้านอาหาร/เครื่องดื่ม มีราคาที่เหมาะสม และเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	4.07	.84	มาก
9	ระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน (เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา) มีคุณภาพ ใช้การได้ดี	4.03	.80	มาก
10	ถนนหรือเส้นทางมายังเมืองเก่าสตูลมีความสะดวกสบาย	3.95	.77	มาก
11	เส้นทางการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในเมืองเก่าสตูลมีความหลากหลาย สะดวกแก่การเข้าถึง	3.94	.84	มาก
12	มีการติดตั้งป้าย/สัญญาณเตือนภัยอย่างเหมาะสม	3.87	.91	มาก
13	มีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	3.85	.86	มาก
14	มีความสะดวกสบายในการเดินทางไปยังจุดต่าง ๆ เช่น มีป้ายบอกสถานที่/ระยะทาง และมีข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว	3.77	.90	มาก
15	มีบริการรถสาธารณะมายังเมืองเก่าสตูลได้อย่างสะดวกสบาย	3.71	.93	มาก
16	มีบริการรถสาธารณะภายในเมืองเก่าสตูลอย่างสะดวกสบาย	3.61	.98	มาก

จากตารางที่ 3 ด้านการไหลของสารสนเทศ พบว่า ภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมา สถานที่ท่องเที่ยวมีความปลอดภัยและแหล่งท่องเที่ยวมีความเป็นเอกลักษณ์และโดดเด่น ตามลำดับ อนึ่ง อันดับที่ 7 และ 8 มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน งานวิจัยพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยกว่า ข้อมูลมีการกระจายน้อยกว่าในการจัดลำดับ

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการไหลของการเงิน

อันดับ	ข้อความด้านการไหลของการเงิน	M	SD	แปลผล
1	ราคาอาหารและเครื่องดื่มมีความเหมาะสม	4.03	.79	มาก
2	ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีความเหมาะสม	4.01	.79	มาก
3	การจ่ายเงินเพื่อชำระค่าเดินทางกลับจากเมืองเก่าสตูลมีความสะดวก	3.97	.84	มาก
4	มีบริการชำระเงินด้วยบัตรเครดิต/บัตรเดบิต	3.97	.94	มาก
5	การจ่ายเงินเพื่อชำระค่าเดินทางในการเดินทางมาท่องเที่ยว เมืองเก่าสตูลมีความสะดวก	3.95	.80	มาก
6	ราคาของที่ระลึกมีความเหมาะสม	3.92	.85	มาก
7	มีความปลอดภัยในการชำระเงินด้วยบัตรเครดิต/บัตรเดบิต	3.91	.84	มาก
8	มีบริการชำระค่าสินค้า/บริการ ด้วยระบบธนาคารบนมือถือ	3.90	.85	มาก
9	มีบริการตู้เบิกเงินสดอัตโนมัติ (ATM) ที่เพียงพอ	3.86	.87	มาก
10	มีความสะดวกในการชำระเงินผ่าน QR Code	3.86	.95	มาก
11	มีบริการชำระค่าสินค้า/บริการ ด้วยระบบ True Money Wallet	3.78	.92	มาก

จากตารางที่ 4 ด้านการไหลของการเงิน พบว่า ราคาอาหารและเครื่องดื่มมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับที่ 1 รองลงมา ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมีความเหมาะสม และการจ่ายเงินเพื่อชำระค่าเดินทางกลับจากเมืองเก่าสตูลมีความสะดวก ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการไหลของสารสนเทศ

อันดับ	ข้อความคำถามด้านการไหลของสารสนเทศ	M	SD	แปลผล
1	มีป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวภายในเมืองเก่าสตูล	3.89	.87	มาก
2	มีการให้ข้อมูลการเดินทางจากภูมิลำเนาของท่าน มายังเมืองเก่าสตูลอย่างชัดเจน	3.88	.91	มาก
3	มีการให้ข้อมูลด้านอาหารและเครื่องดื่มของเมืองเก่าสตูลอย่างเพียงพอ	3.85	.85	มาก
4	มีการให้ข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองเก่าสตูลอย่างเพียงพอ	3.79	.84	มาก
5	มีการให้ข้อมูลเส้นทางการท่องเที่ยวภายในเมืองเก่าสตูลอย่างชัดเจน	3.79	.98	มาก
6	มีการแจ้งนักท่องเที่ยวถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่มีไว้ให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างชัดเจน	3.75	.93	มาก
7	บริเวณสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองเก่าสตูลมีการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวอย่างชัดเจน	3.75	.95	มาก
8	มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูลอย่างหลากหลายรูปแบบ เช่น แผ่นพับ เว็บไซต์ โซเชียลมีเดียต่าง ๆ เป็นต้น	3.74	.95	มาก
9	มีศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในเมืองเก่าสตูล	3.72	.97	มาก
10	มีการบริการแผนที่การท่องเที่ยว และหนังสือแนะนำการท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูลอย่างเพียงพอ	3.69	.94	มาก
11	มีการอัปเดตข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูลให้เป็นปัจจุบันอยู่ตลอด	3.66	.94	มาก

จากตารางที่ 5 ด้านการไหลของสารสนเทศ พบว่า มีป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวภายในเมืองเก่าสตูล มีค่าเฉลี่ยมากเป็นลำดับที่ 1 รองลงมา มีการให้ข้อมูลการเดินทางจากภูมิลำเนาของท่านมายังเมืองเก่าสตูลอย่างชัดเจน และมีการให้ข้อมูลด้านอาหารและเครื่องดื่มของเมืองเก่าสตูลอย่างเพียงพอ ตามลำดับ

1.4 ผลการวิเคราะห์ปัญหา พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์ด้านการไหลทางกายภาพ การไหลของสารสนเทศ และการไหลของการเงิน ดังนี้

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) ปัญหาการจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูลที่มีมากที่สุด คือ ด้านการไหลทางกายภาพ รองลงมา ด้านการไหลของสารสนเทศ และด้านการไหลของการเงิน ตามลำดับ และ 2) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูลที่มีมากที่สุด คือ ด้านการไหลของสารสนเทศ รองลงมา ด้านการไหลทางกายภาพ และด้านการไหลของการเงิน ตามลำดับ ดังนี้

1.4.1 ปัญหาด้านการไหลทางกายภาพ พบว่า นักท่องเที่ยวเสนอปัญหาร้อยละ 18.75 สรุปปัญหาได้ 5 ประเด็น เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) การเดินทางที่ยังไม่ค่อยหลากหลาย 2) สถานที่พักรถและคนขับ ห้องน้ำระหว่างทาง 3) ไม่มีเส้นทางไปสตูลโดยตรง 4) รถบริการสาธารณะมีจำนวนน้อย และ 5) รถบริการนำเที่ยวน้อยต่อการบริการ

1.4.2 ข้อเสนอแนะด้านการไหลทางกายภาพ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ข้อเสนอแนะร้อยละ 17.75 สรุปข้อเสนอแนะได้ 5 ประเด็น เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) ควรจัดให้มีศูนย์กลางแนะนำการท่องเที่ยวที่สำคัญ จังหวัดสตูล 2) ควรมีบริการรถตู้หรือรถที่สามารถรับจ้างไปสตูลได้โดยตรง 3) ควรมีสื่อในการแนะนำเชิญชวนให้มาเที่ยวในจังหวัดสตูล 4) ควรมีการให้ความรู้ ส่งเสริมธุรกิจ SMEs และ 5) ควรเพิ่มการขนส่งไปยังสถานที่ต่าง ๆ และการบริการรถในตัวเมือง

1.4.3 ปัญหาด้านการไหลของสารสนเทศ พบว่า นักท่องเที่ยวเสนอปัญหาร้อยละ 17.50 สรุปปัญหาได้ 5 ประเด็น เรียงจากมากไปหาน้อย คือ 1) ผู้เล่นอินเทอร์เน็ตมีการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศน้อย

2) บางพื้นที่สัญญาณไม่ครอบคลุมทำให้เกิดการติดขัดในการค้นหาสถานที่ท่องเที่ยว 3) ข้อมูลตามอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่เป็นข้อมูลเก่า 4) การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูลมีน้อย และ 5) ผู้เล่นอินเทอร์เน็ตใช้งานไม่เป็น

1.4.4 ข้อเสนอแนะด้านการไหลของสารสนเทศ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ข้อเสนอแนะร้อยละ 18.25 สรุปข้อเสนอแนะได้ 5 ประเด็น เรียงจากมากไปหาน้อย คือ 1) คนต่างพื้นที่ไม่ค่อยรู้จักเมืองเก่าส่วนใหญ่เน้นไปเกาะต่าง ๆ 2) ประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ ผ่านหลายช่องทางให้มากขึ้น และลำดับที่ 3) ถึง 5) มีจำนวนผู้แสดงความคิดเห็นเท่ากัน คือ 3) บริหารจัดการสารสนเทศให้เป็นระบบ 4) ทำป้ายบอกทางจุดถ่ายรูปต่าง ๆ และ 5) เพิ่มเติมการเดินทางที่มีประสิทธิภาพ

1.4.5 ปัญหาด้านการไหลของการเงิน พบว่า นักท่องเที่ยวเสนอปัญหาร้อยละ 12 สรุปปัญหาได้ 3 ประเด็น เรียงจากมากไปหาน้อย คือ 1) ปัญหาการเงินที่ไม่ปลอดภัย 2) ร้านค้าควรให้มีบริการของรัฐบาล และ 3) ร้านค้าขนาดเล็กไม่มีบริการบัตรเครดิต อุปกรณ์อำนวยความสะดวกเรื่องการเงินน้อย

1.4.6 ข้อเสนอแนะด้านการไหลของการเงิน พบว่า มีนักท่องเที่ยวให้ข้อเสนอแนะร้อยละ 13.75 สรุปข้อเสนอแนะได้ 5 ประเด็น เรียงจากมากไปหาน้อย คือ 1) มีแหล่งขายของและข้อมูลท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูล 2) มีการชำระเงินผ่านระบบ QR Code 3) ต้องใช้จำนวนเงินในการท่องเที่ยวจำนวนมากพอ 4) ราคาของสินค้าให้มีความเหมาะสม และ 5) พัฒนาการเงินเพื่อตอบโจทย์การใช้ชีวิตยุคปัจจุบัน

1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยเชิงปริมาณ

1.5.1 สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวแต่ละปัจจัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูล ผลการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

1) เพศมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในประเด็น (1) จำนวนผู้ร่วมเดินทาง (2) เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับใคร (3) พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง (4) วัตถุประสงค์การเดินทาง 4 ประเด็น ได้แก่ พักผ่อนหย่อนใจ ศึกษาหาความรู้ ซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนหรือท้องถิ่น (OTOP) และเยี่ยมชมเยียนญาติ (5) สิ่งดึงดูดใจ 8 แห่ง ได้แก่ เขาโต๊ะพลาวัง พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสตูล บ้านตระกูลตำมะหงง บ้านเจ๊ะอับดุลลาห์หลังปูเต๊ะ บ้านเลขที่ 114 ศาลเจ้าโป๊ะเง็ง และสมาคมจังหว

2) ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในประเด็น (1) ครึ่งล่าสุดที่เดินทางมา (2) จำนวนผู้ร่วมเดินทาง (3) พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง (4) วัตถุประสงค์ในการเดินทาง คือ เพื่อศึกษาหาความรู้ (5) สถานที่พักในการท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูล (6) ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวได้จาก 1 แหล่ง คือ ญาติหรือเพื่อนแนะนำ (7) สถานที่ที่ได้เที่ยว 10 แห่ง คือ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติสตูล บ้านตระกูลตำมะหงง อาคารชิโนโปรตุกีส ถนนศุลกานนกุล ย่านอาคารเรือนแถวไม้วัดขนาธิปเฉลิม อาคารชิโนโปรตุกีส ริมถนนสมันตประดิษฐ์ ศาลเจ้าปึงเถ่ากง วัดสตูลสันตยาราม (วัดป่าช้าไทย) มัสยิดมาบัง วัดขนาธิปเฉลิม (วัดมาบัง) และเขาโต๊ะหยงกง

3) อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในประเด็น (1) เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับใคร (2) วัตถุประสงค์การเดินทาง คือ ศึกษาหาความรู้ เยี่ยมเยียนญาติพี่น้อง และอื่น ๆ (3) ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ได้จากอินเทอร์เน็ต และแผ่นพับ/ใบปลิว (4) สิ่งดึงดูด คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่น (5) สถานที่ที่ไปเที่ยว 12 แห่ง คือ เขาโต๊ะพลาวัง คฤหาสน์กูเต็น บ้านตระกูลตำมะหงง บ้านเจ๊ะอับดุลลาห์ หลังปูเต๊ะ บ้านเลขที่ 86 อาคารชิโนโปรตุกีส บ้านขุนพูนพานิช ถนนสมันตประดิษฐ์ ศาลเจ้าปึงเถ่ากง มัสยิดมาบัง วัดขนาธิปเฉลิม (วัดมาบัง) และเขาโต๊ะหยงกง

4) รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูล ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในประเด็น (1) จำนวนครั้ง (2) ครึ่งล่าสุดที่เดินทางมา (3) พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง (4) วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว คือ ศึกษาหาความรู้ ถ่ายภาพเป็นที่ระลึก เยี่ยมเยียนญาติพี่น้อง

และอื่น ๆ (5) จำนวนเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยว (6) ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวได้จากญาติหรือเพื่อนแนะนำ (6) ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการเดินทาง (7) สิ่งดึงดูด คือ ทางวิถีชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น (8) สถานที่ท่องเที่ยว 13 แห่ง คือ เขาโต๊ะพญาวัง กุโบร์ อัล-มัสูม ตนกุ่มฮัมมัด อาภิสนุบุตร (กุโบร์เจ้าเมือง) คฤหาสน์กูเต็น บ้านตระกูล-บินตัมะหง อาคารชิโนโปรตุกีส ย่านอาคารเรือนแถวไม้ บ้านขุนพูนพานิช ถนนสมันตประดิษฐ์ ศาลเจ้าปึงเถ่ากง วัดสตูลสันตยาราม มัสยิดมำบัง วัดชนาธิปเฉลิม (วัดมำบัง) และเขาโต๊ะหยงกง

1.5.2 สมมติฐานที่ 2 นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในเมืองเก่าสตูลโดยรวมและรายด้านต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

1.5.3 สมมติฐานที่ 3 นักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูลต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

(1) นักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านความถี่ ด้านรูปแบบการท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการเดินทางท่องเที่ยวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในเมืองเก่าสตูลโดยรวมและรายด้านต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

(2) นักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมด้านผู้ร่วมเดินทางต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในเมืองเก่าสตูลด้านการไหลของสารสนเทศ ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

(3) นักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมด้านเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในเมืองเก่าสตูลโดยรวมต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการไหลของสารสนเทศ ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 13 คน ดังนี้

2.1 การพัฒนาด้านการไหลทางกายภาพ ประกอบด้วย

2.1.1 กำหนดผังในเมืองเก่าสตูลและเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเมืองเก่าให้ชัดเจน

2.1.2 พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวทางน้ำรอบเมืองเก่าสตูล (ท่าเรือเกาะนก-ท่าเรือเทศบาล 4-ท่าเรือม้าขาว-ท่าเรือหัวทาง-ท่าเรือคลองเส้นเต็น-ท่าเรือคลองท่าด่าน-ท่าเรือกรมหลวงชุมพรฯ) เส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างเมืองเก่าสตูลกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ โดยรอบ (เมืองเก่า-หาดทรายยาว เมืองเก่า-เกาะตำมะลัง เมืองเก่า-เกาะปูกู เมืองเก่า-เกาะตันหยงโป ท่าเรือตำมะลัง (เมืองเก่า)-เกาะลังกาวิ (มาเลเซีย) เมืองเก่า-เกาะปูกู-เกาะตำมะลัง-เกาะตันหยงโป (สันหลังมังกร)-เกาะลังกาวิ (มาเลเซีย) เมืองเก่า-เกาะหลีเป๊ะ-เกาะตะรุเตา-เกาะตันหยงโป) เป็นต้น

2.1.3 พัฒนาศูนย์บริการขนส่งสาธารณะภายในเมืองเก่าสตูล เช่น ปรับปรุงบริการรถรางนำเที่ยวซึ่งมีอยู่แล้วให้มีเอกลักษณ์และมีความสม่ำเสมอเป็นมาตรฐาน สนับสนุนให้มีบริการรถสาธารณะตามเส้นทางหลักและรถรับจ้างส่วนตัวที่เป็นเอกลักษณ์และมีมาตรฐาน เป็นต้น

2.1.4 พัฒนาเส้นทางภายในเมืองเก่าสตูล เช่น ปรับปรุงเส้นทางหลักภายในเมืองเก่าให้ใช้งานได้สะดวกกว่าเดิม (ปัจจุบันมีเฉพาะถนนบุรีวานิช) พัฒนาเส้นทางสำหรับรถจักรยานเหมือนในเมืองเชียงใหม่

2.1.5 พัฒนาก่อนเพื่อนำนักท่องเที่ยวมายังเมืองเก่าสตูล เช่น ถนนเชื่อมประเทศมาเลเซีย (ถนนจากตำบลคลองแงะ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา-จังหวัดสตูล ถนนสตูล-มาเลเซีย เส้นทางปราจีน สะพานปะลิส (มาเลเซีย)-สตูล ถนนบายพาส-ตำบลคลองขุด จังหวัดสตูล)

2.1.6 พัฒนาระบบขนส่งเชื่อมต่อทางน้ำ เช่น สร้างท่าเรือน้ำลึกสตูล-สงขลา สามารถเพิ่มการเดินทางทางน้ำระหว่างสตูล-สงขลา และใช้จอดเรือสำราญ

2.1.7 พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะระหว่างจังหวัด เช่น เมืองเก่า-สนามบินหาดใหญ่ เป็นต้น

2.1.8 พัฒนาเส้นทางขนส่งทางอากาศ คือ การสร้างสนามบินพาณิชย์ ที่ ตำบลเจ๊ะบิลัง อำเภอมือ จังหวัดสตูล

2.1.9 ส่งเสริมให้ที่พักแรมในเมืองเก่าสตูลได้รับการรับรองตามมาตรฐานของโครงการยกระดับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย (SHA)

2.1.10 จัดโปรแกรมการท่องเที่ยว เช่น One day trip

2.2 ด้านการไหลของสารสนเทศ ประกอบด้วย

2.2.1 จัดให้มีคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูล

2.2.2 จัดตั้งศูนย์บริการการท่องเที่ยวในเมืองเก่าสตูล

2.2.3 จัดทำเรื่องเล่าความเป็นเมืองเก่าสตูล

2.2.4 จัดให้มีภาคีเครือข่ายท้องถิ่น โดยร่วมมือกับวิทยาลัยชุมชนสตูล

2.2.5 จัดให้มีประชาสัมพันธ์ เช่น ป้ายบอกเขตพื้นที่เมืองเก่าสตูล ป้ายเส้นทาง ป้ายบอกเส้นทางไปจุดท่องเที่ยว ป้ายจุดท่องเที่ยว ป้ายข้อมูลบรรยายรายละเอียดของจุดท่องเที่ยว ป้ายแผนที่ท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูลติดตั้งตามจุดท่องเที่ยวและสถานที่ที่เหมาะสม เป็นต้น

2.2.6 มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ปฏิทินการท่องเที่ยว การจัดทำสื่อและประชาสัมพันธ์ผ่านทางโซเชียลมีเดีย การจัดกิจกรรมโดยใช้ YouTuber, Influencer กลุ่มบุคคล หรือ นักรีวิวที่สามารถสร้างการรับรู้ได้อย่างกว้างขวาง เอกสารแนะนำการท่องเที่ยว เป็นต้น

2.2.7 มีการขอความร่วมมือนักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวสถานที่ต่าง ๆ ในจังหวัดสตูลให้โพสต์จุดท่องเที่ยวโดยระบุจังหวัดสตูลด้วย เช่น เกาหลีเป๊ะ จังหวัดสตูล เป็นต้น

2.2.8 มีการกำหนด Theme ที่สื่อถึงการท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูล

2.2.9 ปรับปรุงระบบ GPS บอกเส้นทางให้มีครบถ้วนทุกจุดท่องเที่ยว ร้านอาหาร จุดขายของที่ระลึก ปัมน้ำมัน จุดแวะพัก และอื่น ๆ

2.2.10 นำแนวคิด Smart tourism พัฒนาการสื่อสารด้วยระบบดิจิทัลในเมืองเก่าสตูล

2.3 ด้านการไหลของการเงิน ประกอบด้วย

2.3.1 ส่งเสริมให้ร้านค้ามีระบบไร้เงินสดไว้รับชำระค่าสินค้าหรือบริการ เช่น ระบบรองรับการรับชำระผ่านสมาร์ตโฟนที่ดำเนินการโดยภาครัฐและภาคเอกชน เป็นต้น

2.3.2 ประสานธนาคารพาณิชย์เพื่อจัดให้มีจุดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และตู้เบิกเงินอัตโนมัติให้เพียงพอและอยู่ในจุดที่เหมาะสม

2.3.3 จัดให้มีแอปพลิเคชันซื้อขายสินค้าของเมืองเก่าสตูล เพื่อเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย

2.4 ด้านการดำเนินงานเพื่อสร้างภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย

2.4.1 จัดให้มีศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างจังหวัด นักธุรกิจ และชาวชุมชนเมืองเก่าสตูล ในการวางแผนและพัฒนาโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูลร่วมกัน เช่น การจัดการพื้นที่และสิ่งแวดล้อมในเมืองสตูล การจัดเส้นทางท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น

2.4.2 พัฒนาเกี่ยวกับความเป็นเอกลักษณ์ ความเป็นมา วิถีชีวิตของชุมชน หรือความเป็นพหุวัฒนธรรมของชุมชน และทำให้ปรากฏในที่ต่าง ๆ ให้เป็นรูปแบบเดียวกัน เช่น เส้าไฟ พุดบาท ทางเดิน ภาพวาดฝาผนังหรือ Street Art อาหารท้องถิ่น ขนมพื้นเมือง ร้านไอศกรีมโบราณ การแต่งกาย (ชุดบาบ๋า ย่าหยา ชุดมลายู) การละเล่นพื้นบ้าน (งานแข่งว้าว) ประเพณีท้องถิ่น พหุวัฒนธรรม อาคารที่มีคุณค่าโบราณสถาน พิพิธภัณฑ์ ของฝากประจำถิ่น (กะปิตันหยงโป ปัสมอส) เป็นต้น

2.4.2 พัฒนาและสร้างจุดสนใจ เช่น จุดเช็คอิน Gate way แลนด์มาร์ค (ตำบลตำมะลัง เข้าเมืองเก่าสตูล หรือจากเขตแดนจังหวัดสงขลาเข้าเมืองเก่าสตูล หรือจากเขตแดนจังหวัดตรังเข้าเมืองเก่าสตูล) ปรับปรุงอาคารชิโนโปรตุกีส ถนนบุรีวานิชให้มีความเป็นเอกลักษณ์มากขึ้น เป็นต้น

2.4.3 ปรับปรุงตลาดนัดให้มีสินค้าหลากหลาย สะดวก ปลอดภัย มีมาตรฐาน และมีความเป็นเอกลักษณ์ของตลาดท้องถิ่น

2.4.4 มีการจำหน่ายอาหารเข้าพื้นเมืองในวันหยุดเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

2.4.5 มีศูนย์จำหน่ายสินค้าท้องถิ่น สินค้าที่ระลึก ที่มีมาตรฐานและเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

2.4.6 นำสินค้าท้องถิ่น สินค้าเกษตรจากแหล่งอื่นภายในจังหวัดมาขายในเมืองเก่าสตูล

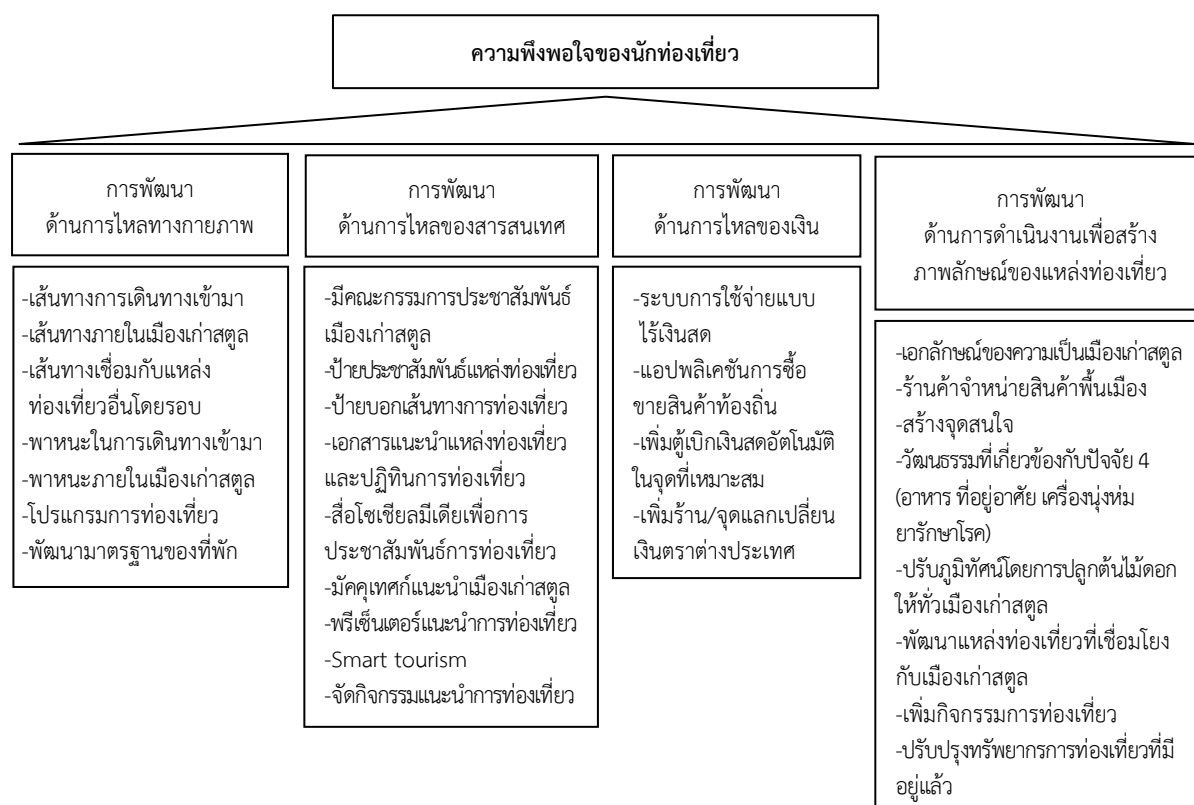
2.4.7 มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มากขึ้นและสม่ำเสมอเป็นประจำ

2.4.8 ปรับปรุงภูมิทัศน์ในเมืองเก่าให้สวยงามและเป็นเอกลักษณ์ เช่น ปลุกต้นทองอุไร หรือ ต้นดอกกาหลง ซึ่งเป็นต้นไม้ประจำจังหวัดสตูล ตามถนนหนทางต่าง ๆ ให้เหมือนกันทั้งเมืองเก่าสตูล

2.4.9 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยรอบเมืองเก่าสตูลที่สามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวกับเมืองเก่าสตูลได้ ได้แก่ หาดทรายยาว เกาะตำมะลัง เกาะปูด เกาะตันหยงโป ท่าเรือตำมะลัง และเกาะตันหยงโป

สร้างรูปแบบการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูล

นำผลการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมาสังเคราะห์ร่วมกัน เพื่อสร้างเป็นรูปแบบการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในเมืองเก่าสตูล ประเทศไทย ได้ภาพที่ 2

ภาพที่ 2 รูปแบบการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูล

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมีความสอดคล้องกันหลายประเด็น ได้แก่ 1) จากการวิจัยเชิงคุณภาพที่พบว่า การขนส่งสาธารณะจากต่างเมืองเข้ามายังเมืองเก่าสตูลมีข้อจำกัด ซึ่งจะเห็นได้จากการวิจัยเชิงปริมาณนักท่องเที่ยวใช้รถยนต์ส่วนตัวเพื่อเดินทางมายังเมืองเก่าสตูลถึงร้อยละ 79.3 2) จากผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า เมืองเก่าสตูลยังขาดความเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นเมืองเก่าและความเข้มข้นทางวัฒนธรรมยังไม่เด่นชัดซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่า วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูลส่วนใหญ่แล้วต้องการพักผ่อนหย่อนใจ แต่การมาเพื่อศึกษาหาความรู้ด้านวัฒนธรรมมีน้อย และผลการวิจัยเชิงปริมาณยังพบว่า สิ่งดึงดูดใจส่วนใหญ่ที่ทำให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวในเมืองเก่าสตูล คือ สิ่งดึงดูดใจทางธรรมชาติ สำหรับสิ่งดึงดูดใจทางวัฒนธรรมนั้นมีนักท่องเที่ยวจำนวนไม่มากที่มาท่องเที่ยวเพราะเหตุผลนี้ 3) ผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่พบว่า ข้อมูลข่าวสารหรือแผนที่การท่องเที่ยวเอกสารแนะนำการท่องเที่ยวยังมีไม่เพียงพอที่สอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวไม่ได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน บริการแผนที่ท่องเที่ยวและหนังสือแนะนำการท่องเที่ยวมีจำนวนน้อย และ 4) จากผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่พบว่า ผู้ประกอบการในเมืองเก่าสตูลยังมีการใช้ระบบการใช้จ่ายแบบไร้เงินสดยังไม่หลากหลายระบบ เช่น ระบบกระเป๋าเงินออนไลน์ ยังมีใช้กันน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่า มีบริการชำระค่าสินค้า/บริการด้วยระบบกระเป๋าเงินออนไลน์ยังไม่มากพอ

2. รูปแบบการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูลที่ได้สร้างขึ้นจากงานวิจัยนี้จะมีความแตกต่างจากรูปแบบของงานวิจัยอื่น ๆ ที่ได้ทบทวนวรรณกรรมมา กล่าวคือ โดยทั่วไปแล้วรูปแบบการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวจะประกอบด้วย 3 ด้าน คือ การไหลทางกายภาพ การไหลของสารสนเทศ และการไหลของการเงิน แต่รูปแบบที่ได้สร้างขึ้นมานี้ผู้วิจัยได้เพิ่มทางด้านการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อสร้างภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งการดำเนินงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการโลจิสติกส์ (รุธิร์ พนมยงค์, 2547)

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การนำรูปแบบการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูลที่ได้สร้างขึ้นจากงานวิจัยนี้จะเห็นได้ว่า จะต้องมียุทธศาสตร์หรือมีผู้รับผิดชอบเพื่อที่จะเข้าไปทำการพัฒนาในแต่ละด้าน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่าทางจังหวัดสตูลจะต้องมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปทำการพัฒนาในแต่ละด้าน เช่น การพัฒนาเส้นทางภายในเมืองเก่าสตูลให้เป็นเอกลักษณ์ของความเป็นเมืองเก่า อาจจะมอบหมายให้เทศบาลเมืองสตูลเป็นผู้ดำเนินการ การสร้างสื่อโซเชียลมีเดียเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูลอาจจะมอบหมายให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานสตูล เป็นผู้รับผิดชอบ สำหรับการส่งเสริมให้ร้านค้าในเมืองเก่าสตูลมีการใช้ระบบการชำระเงินแบบไร้เงินสดควรจะมอบหมายให้คณะกรรมการพัฒนาปฏิบัติการดิจิทัลจังหวัดสตูล เป็นผู้รับผิดชอบ และสำหรับการเพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวของเมืองเก่าสตูลอาจจะมอบหมายให้สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสตูล เป็นผู้รับผิดชอบ

2. เนื่องจากตามข้อเสนอแนะข้อที่ 1 นั้น จะต้องมียุทธศาสตร์หน่วยงานเข้ามาเกี่ยวข้องในการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูล ดังนั้น ทางจังหวัดสตูลจะต้องจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวของจังหวัดสตูลให้ชัดเจน โดยตั้งจากตัวแทนของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งจากตัวแทนของภาคเอกชน และภาคประชาชน เข้ามาทำงานในคณะกรรมการชุดนี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรนำรูปแบบการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูลที่ได้สร้างขึ้นมานี้ทำการประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสมด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณอีกครั้งหนึ่งก่อนนำผลการวิจัยไปใช้

2. เนื่องจากรูปแบบการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในเมืองเก่าสตูลที่ได้สร้างขึ้นมานี้จะต้องมีการทำงานที่เกี่ยวข้องจากหลาย ๆ หน่วยงาน หรือหลายภาคส่วนเข้าด้วยกันในเชิงบูรณาการ จึงมีข้อเสนอแนะว่า ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเรื่อง การจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยวเมืองเก่าสตูล

3. เนื่องจากการจะพัฒนาการท่องเที่ยวของเมืองเก่าสตูลจะทำได้โดยการที่จะต้องมีการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวรอบ ๆ เมืองเก่าสตูล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่าการวิจัยในครั้งต่อไปควรทำวิจัยเรื่อง โลจิสติกส์การท่องเที่ยวของตำบลตันหยงโป อำเภอ จังหวัดสตูล ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักที่สามารถเชื่อมโยงและส่งเสริมการท่องเที่ยวของเมืองเก่าสตูลให้ได้รับความนิยมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2545). การใช้ SPSS for windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะกรรมการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์ และเมืองเก่า. (2559). เรื่อง ประกาศเขตพื้นที่เมืองเก่าสตูล. สืบค้นจาก <http://www.onep.go.th/nced/wp-content/uploads/2016/09/ประกาศเขตเมืองเก่าสตูล.pdf>

คมสัน สุริยะ. (2552). หัวใจของโลจิสติกส์การท่องเที่ยว. สืบค้นจาก http://www.tourismlogistics.com/index.php?option=com_content&view=article&id=190:2009-07-16-19-513&catid=64:2008-12-01-11-20-40&Itemid=78

ไพรัช พิบูลย์รุ่งโรจน์. (2552). การจัดการโลจิสติกส์สำหรับการท่องเที่ยว: อะไร ทำไม และอย่างไร.

สืบค้นจาก https://pairach.com/2011/07/14/why_tourism_logistics/

ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2560-2580). (2561). ราชกิจจานุเบกษา, 135(82ก), 5-9. สืบค้นจาก

http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2561/A/082/T_0001.PDF

รุธีร์ พนมยงค์. (2547). การจัดการโลจิสติกส์ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เวลาคี.

วาริชต์ มัธยมบุรุษ. (2552). รูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น ที่พำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยแม่โจ้).

สำนักงานจังหวัดสตูล. (2562). แผนพัฒนาจังหวัดสตูล 4 ปี (2561-2564) (ฉบับใช้ปี 2562). สืบค้นจาก http://www.satun.go.th/news_devpro

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2560). แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560-2564. สืบค้นจาก <https://www.onep.go.th/book/แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม/>

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2561). รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการจัดทำ ROADMAP การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมแห่งชาติระยะ 20 ปี (2561-

- 2580). สืบค้นจาก <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER38/DRAWER027/GENERAL/DATA0000/00000855.PDF>
- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2562). **นโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579**. สืบค้นจาก <https://www.onep.go.th/book/นโยบายและแผนการส่งเสริม/>
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)**. สืบค้นจาก https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=6420&filename=develop_issue
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). **แผนการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**. สืบค้นจาก <http://nscr.nesdc.go.th/cr/ด้านทรัพยากรธรรมชาติแล/>
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2560). **นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2564)**. สืบค้นจาก <https://dl.parliament.go.th/backoffice/viewer2300/web/viewer.php>
- อุษาวดี พลพิพัฒน์. (2545). การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน: กรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนในประเทศไทย. **จุลสารการท่องเที่ยว**, 21(4), 38-48.
- Dickman, C. R. (1996). **Overview of the impacts of feral cats on Australian Native Fauna**. Australian Nature Conservation Agency, University of Sydney, Australia.
- Hinkle, D. E., William, W., & Stephen, G. J. (1998). **Applied statistics for the behavior sciences** (4th ed.). NY: Houghton Mifflin.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion referenced test item validity. **Dutch Journal of Educational Research**, 2, 49-60.